

Ernest Benach **President del Parlament**

“Plantejar unes primàries seria la condemna d’ERC”

PARTIT • “Qualsevol pas de futur s’ha de fer estrictament a partir de parlar i arribar a acords molt amplis: el cap de llista, les llistes, el programa, el projecte” **COTXE** • “La política és molt hipòcrita: aquí com més pecats tens, més pedres tires” **ARREL** • “Si fos per l’Abc’ posaria una tele al cotxe de cada català” **Per: Tian Riba**

Ernest Benach, al seu despatx del Parlament, va optar a la presidència d’ERC, que finalment va obtenir Joan Puigcercós ■ JOSEP LOSADA

El president del Parlament rep l’AVUI a l’equador de la legislatura, la segona amb Ernest Benach de president de la cambra catalana, i després de la seva pitjor setmana en el càrrec per la polèmica dels extrems del seu cotxe oficial.

Si la segona autoritat del país necessita uns instruments per treballar adequadament en el seu vehicle, perquè es treu els extrems?

Perquè el país no es pot permetre el luxe d’estar dues setmanes debatent sobre un estri que pot ser necessari i ajuda a treballar, però que al final acaba convertint-se en una polèmica. I la gent no pot tenir la sensació ni que malgastem ni que hi ha capricis. Si els extrems distorsionen el rigor, l’estalvi i l’austeritat que tenim com a política global, eliminem-ho.

Però d’aquesta manera no dóna la raó als qui ho critiquen?

No. Si fos per l’Abc, posaria una tele a cada cotxe de cada català. Però en temps de crisi hi ha gent que té dificultats i aquesta és la que es pot sentir ofesa i és la gent que ha de valorar el gest. Hi ha gent que diu que hauria d’haver aguantat perquè són eines útils, i és veritat, ho són, perquè treballo molt al cotxe. Però si ha de ser el gran drama del país, deixem-ho córrer.

¿Hauria passat amb alguna institució que no fos catalana ni presidida per ERC?

No, n’estic convençut.

Per tant ¿en el fons hi ha la intenció d’atacar les institucions catalanes i ERC?

Doncs és una possibilitat que s’ha de preveure molt seriosament, però no vull caure en el victimisme i que

em diguin que m’escudo en la bandera. Surt al diari que surt, surt amb mentida, i després se li dóna la repercussió que se li dóna i les reaccions són com són. Aquesta és una societat molt hipòcrita en molts aspectes i la política és molt hipòcrita, moltíssim, i quan ho pateixes te n’adones molt més. Aquí com més pecats tens, més pedres tires.

¿La decisió de retirar els extrems la pren vostè o el partit?

Jo.

Joan Puigcercós anuncia un manual de bona conducta per als alts càrrecs d’ERC. Cal el codi? ¿El context en què s’anuncia és el més adequat?

Doncs deu ser-ho i deu ser necessari.

Som a mitja legislatura. Com la valora?

Portem cinc anys molt complicats,

PERFIL:

Benach 2.0

Ernest Benach i Pascual (Reus, novembre del 1959) és un apassionat de les noves tecnologies i qualsevol iniciat en el Facebook o el Twitter ho pot comprovar. El pare del Pol, l’Ona i la Mar fa cinc anys que presideix el Parlament i és, per tant, la segona autoritat del país, a qui s’ha qüestionat aquests dies que necessiti tele, reposapeus i tauleta al cotxe.

amb canvi de govern, d’estructura jurídica amb l’Estatut, de relacions i persones en les cúpules... i ha provocat una situació difícil de gestionar en molts aspectes. Tot i això, el Parlament ha continuat treballant amb el desplegament de l’Estatut, però amb un corpus contaminat permanentment pel Constitucional i el finançament: Agència Tributària, alguna llei de desplegament a punt com el Consell de Garanties Estatutàries. I un segon bloc amb lleis més socials, com la llei d’educació que està en debat, la d’habitatge i serveis socials, que són lleis de bases treballades bé pel Parlament. I, finalment, hi ha totes les lleis d’estructuració del país, que són les més difícils, com l’electoral i ordenació del territori, que és on anem més fluixos. Hi ha clima d’anar construint, però alhora de debat i qüestionament permanent.

Entrevista

“ No serviria per a res una reacció en solitari d'ERC al TC

¿L'aposta d'ERC per segona vegada pel tripartit la valora positivament?

És un govern diferent. El primer va tenir crisis complicades i tota la qüestió de l'Estatut. Aquest segon s'ha pogut establitzar més, hi ha circuits més clars de funcionament, però pateix les conseqüències d'un problema greu de finançament que amb la crisi en tindrà d'afegides. En aquesta legislatura i amb aquest govern, haurà fet erac l'actual model. I aquest és el govern que ho ha d'intentar salvar.

¿El protagonisme del Parlament amb l'Estatut pot tornar amb la sentència del Tribunal Constitucional?

Si es qüestiona l'Estatut, és evident que l'Estatut va sortir del Parlament i l'única solució en aquests casos i el que ens salvaguarda és la unitat, cosa que no acostuma a ser-hi. O som conscients que només podem respondre amb unitat o patirem. I el Parlament és un dels llocs, no l'únic, on es pot construir la unitat, fent allò que els grups creguin que cal fer i doni més força a la institució i el país. Haurem de deixar el partidisme en segona instància.

En aquest sentit, CiU i ERC aposten per una consulta.

El millor que pot passar és que l'aposta pel dret a decidir, a més de sortir d'ERC i CiU, surti de la majoria de la societat catalana. És un primer pas d'un camí llarg i és bo que dos partits l'hagin començat.

¿Però quedem que el centre de la política catalana s'ha desplaçat al dret a decidir o tendim de nou al bipartidisme?

El mapa polític a Catalunya, malgrat tot, és estable. Em sorprendrien massa canvis. Hi ha cinc forces essencialment que tenen uns espais molt determinats i coberts, i totes les combinacions són possibles. L'actual PSC difícilment pot jugar a la sociovergència, i l'actual CDC hi manifesta dificultats. Ara, la sociovergència és una possibilitat que no descartaria, i està molt considerada en determinats segments de població. Però n'hi ha dues més: govern d'esquerres i CiU-ERC. Però això és conseqüència de l'estabilitat del mapa. També és veritat que les properes eleccions ja podran ser molt més de planificació, resolt tot el tema de finançament i Estatut.

Aquests dos anys no han sigut precisament tranquils per a ERC.

Digui'm un any en la història dels anys 30 que hagi estat tranquil per a ERC.

Els últims mesos del curs polític passat van ser especialment convulsos. ¿Com a president del Parlament va ser un error aspirar a presidir ERC?

És una reflexió que em vaig fer abans, durant i després. Ara ja és més filosòfica, i algú me l'ha fet i possiblement té una part de raó. Ara ja està fet. Crec que encara que fos president del Parlament hauria pogut fer bé de president del partit.

Tot això passa arran d'una davallada electoral. Tornem al pacte de govern. Els beneficia el pacte amb el PSC?

Benach es recolza a la cadira que ocupa des de fa cinc anys a la cambra catalana ■ JOSEP LOSADA

L'equidistància forma part de l'imaginari del 2003. Ara els conceptes són diferents. El conflicte intern no és pel pacte de govern, són diversos motius. ERC ha tingut una situació convulsa amb un congrés molt mal resolt i congressos regionals que tampoc han estat fàcils, perquè no han deixat de ser l'extensió d'aquesta confrontació interna que no va bé a cap partit, però molt menys a ERC. Hi ha partits que es poden permetre el luxe de tenir certes dissensions internes i no passa res. ERC no s'ho pot permetre de cap de les maneres, perquè és el que l'afebleix més, també en la seva imatge pública. Per tant, ara toca pensar quina ha de ser l'Esquerra del futur i fer-ho amb la perspectiva dels dos anys de legislatura que queden, amb problemes greus sobre la taula, amb perspectiva que vénen unes eleccions que s'hauran d'afrontar amb les màximes garanties, i aquestes

només poden venir de la mà de la unitat del partit. No ho tenim fàcil, però ara ja està, ja tenim totes les cartes sobre la taula, el joc està repartit i toca jugar.

Però no se sap qui serà el candidat. Diu que una convulsió interna no és positiva per a cap partit, però menys per a ERC. ¿Convé ara tornar a obrir un procés de primàries o Carod ha de deixar que Puigcercós sigui candidat?

Justament, algunes de les cartes que hi ha sobre la taula són aquestes. Ara ja sabem que hi ha dues persones que han expressat la seva voluntat de ser candidates, sabem que significaria un procés de primàries, sabem que hi ha una tradició que el president del partit és el candidat, però allhora sabem que l'altre candidat ja va anunciar que no optava a presidir el partit, justament per reforçar el nostre vessant de govern,

però no va dir que renunciés a presentar-se com a candidat d'ERC a la Generalitat. Carod representa uns valors i la seva aportació ideològica és fonamental i patrimoni imprescindible del partit i del mapa polític de la Catalunya d'avui. Totes les situacions estan explicades i el que hem de fer és començar a fixar el rumb de futur i això només es pot fer a partir de parlar, parlar i parlar. I entendre's. I arribar a acords. Jo crec que en aquests moments plantejar conflicte intern en la forma que sigui, seria un error gravíssim, seria la nostra condemna. Qualsevol pas de futur que es faci, s'ha de fer estrictament i només a partir d'haver parlat i arribat a acords amplíssims. I un ha de ser com abor-dem les properes eleccions, qui ha de ser el cap de llista, quin programa i projecte, què volem explicar, quina és la composició de les llistes. Tot això s'ha de parlar serenament i tranquil·lament. Només una resposta tranquil·la, serena i convinguda i assumida per la direcció i la militància ens pot donar una certa perspectiva de cara a les eleccions. Si no ho fem així, seran complicadíssimes.

Per tant, zen lloc de primàries, diàleg, acord pel candidat, les llistes... i una executiva més representativa?

Aquesta va ser una oferta que vam fer a l'actual president que espero que es pugui concretar en els propers mesos. La pluralitat s'ha de reflectir. És el de sempre. La pluralitat es pot entendre com a valor o com un problema, i nosaltres ho vivim com un problema. Això s'ha d'acabar i ho hem de viure com un valor.

¿Serà decisiu perquè la legislatura acabi la reacció d'ERC i el PSC a una eventual sentència negativa del TC?

No serviria de res una reacció en solitari d'ERC. Seria perfecte per a la coherència i tranquil·litat de consciència de tots els militants. Per imatge, molt bé. Des del punt de vista del país, no ens podem quedar sols. És el país que ha de reaccionar, i si algun partit trenca la unitat, ho passarà malament. ERC té l'obligació fonamental de tirar del carro, però navegar prou perquè tothom hi sigui.

Diu que les dues legislatures del tripartit hauran servit per tenir un nou Estatut. Però vostès ja donen per superat l'Estat de les autonomies...

Estem fent un recorregut. Si ara fessin un referèndum d'independència, dubto que el guanyéssim. Per tant, hem de crear consciència perquè la gent en vegi la necessitat. I s'ha de fer demostrant-ho, creant estructures d'Estat.

Les properes eleccions són les europees. ¿Encara plantegen una candidatura conjunta de tots els partits catalanistes?

Hi ha diversos escenaris. Aquest és un primer escenari desitjable. Si no és així, hi ha diversos escenaris sobre la taula, quatre o cinc, sobre els quals s'està treballant. Ara: la idea que totes les forces polítiques catalanes vagin com una mena de Solidaritat Catalana a Europa, m'atreu. ■

TEMA

"Si ara féssim un referèndum d'independència, dubto que el guanyéssim"

EUROPEES

"M'atreu la idea que totes les forces polítiques catalanes vagin com una mena de Solidaritat Catalana a Europa"